

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 6. De quinto humilitatis gradu, qui est maximè proprius Beatissima
Virgini dicenti se ancillam Domini. Quò quis est major, eò & humilior.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

FERIA SEXTA.

DE QUINTO HUMILITATIS GRADU,
QVI EST MAXIME PROPRIVS.
BEATISSIMÆ VIRGINI:

*Ecce Ancilla Domini: fiat mihi secundum verbum
tuum. Luc. I.*

VERITAS PRACTICA.

Quò quis est maior, eò & humilior.

RATIO EST, Quia quò quis se magis obstric-
tum Deo sentit, eò est humilior.
Sed quò quis est maior, se magis obstric-
tum Deo sentit, si vere sentit.
Ergo & est humilior. Aut certe humilior esse de-
bet, vel maior esse desinit.

I. PUNCTUM.

VIDE humilitatem; Ancillam se dicit
qua Mater eligitur; dicebat humilita-
tem proferre, qua Humile erat pari-
tura. Sic paucis S. Ambrosius. Fufius
vero S. Bernardus, admirans quod in Actis A-
postolorum non nisi post alias mulieres no-
minatur, Itane, inquit, mulierum sese ultimam
exhibebat ut novissima omnium poneretur? Et
post pauca, Cum Maria, quando major erat,
humiliaret se, non modo de omnibus, sed & pra
omnibus; merito facta est novissima prima, quò
prima cum esset omnium, sese novissimam facie-
bat. Merito facta est omnium Domina, qua se
omnium faciebat ancillam. Merito denique super
Angelos exaltata est, qua & infra viduas & po-
nentes, infra eam de qua septem ejecta fuerant
dæmonia ineffabili sese mansuetudine inclinabat.
illud videlicet legerat quod ait Sapiens, quanto
magnus es, humilia te in omnibus, & coram
Deo inveniens gratiam.

Atque hinc nata Veritas modo expenden-
da, *Vi quò quis est maior, eo sit humilior; Quia*

videlicet quò quis se magis obstric-
tum Deo sentit, eò esse humilior decet. Nam cum
humilitati hoc sit maxime proprium & essen-
tiale ut hominem subijciat Deo, quid poten-
tius ad hanc subiectionem magis promoventi-
dam quam si quis se agnoscat magis illi obstri-
ctum? Tum enim si generosus est animus, gra-
titudinem movet ad agnoscendum Benefa-
ctorem suum: aut si degener & ignarus est,
saltem timet ne eò gravius peccet & puniatur
quò majorem habebat obligationem non pec-
candi, *Quem maxime diligebam, adversatus est
me! Hoc nimis inhumanum.*

Iob. 19.

Adde quod cum proclivius sit & periculo-
sius & multis & magnis acceptis donis super-
bire & efferi, periculum illud cautio-em me-
rito quemquam reddat & sibi attentorem, ne
labatur; unde illi qui vacat proximo recupe-
rando, maxime commendatur, *Attende tibi
ne incidas.*

Ecc. 29.

Denique cum Dei opera sint perfecta, quo-
ties augetur Charitas, toties augetur necesse
est humilitas, velut radix in arbore, aut velut
pedes in humano corpore; cum alioquin cæ-
tera superposita ruerent, & fieret illius ho-
minis ruina magna. Hinc apte sapiens; *Qui
altam facit domum suam, quare ruinam: Nisi
scilicet par fundamentum jacet. Itane tibi pro-
vides!*

Prov. 17.

II. PUNCTUM.

SED quo quis est maior, eo se magis obstric-
tum Deo sentit, si vere sentit & judicat. Nam un-
de est illa magnitudo, nisi à Deo? Non po-
test.

est.

Act. 1.
ser. de verb.
Apo. si-
guum ma-
gnum.

Ecc. 3.

Joann. 3. test homo accipere quicquam, inquit S. Joannes, nisi fuerit ei datum de celo. Et quomodo quis esset magnus nisi hoc agnosceret, quod parvos ne quidem latet? Quomodo autem id agnosceret, nisi se propterea magis obstrictum sentiret, cum mera sit Dei Bonitas & Misericordia, quod sit illis donis præventus? **Quis enim prior dedit illi, & retribuetur ei? Quoniam ex ipso & per ipsum & ipse sunt omnia, Ipse gloria in sæcula, Amen.** Nonne id agnoscis cum Apostolo? Vis illud etiam sancti Augustini dictum: *Quia merita tua non præcesserunt: beneficia Dei te prævenierunt.*

III. PUNCTUM.

Quò quia est igitur major, ed & humilior. Quia magis est obligatus Deo, sive ob accepta bona. sive ob eorum rationem reddendam. *Cum enim augetur dona,* inquit S. Gregorius, *rationes etiam crescunt donorum. Tanto ergo esse humilior atque ad servientium promptior quisque debet ex munere, quanto se obligationem conspicit in reddenda ratione.* Et licet illa reddendæ rationis abesset obligatio, sola Dei major cognitio & Charitas hanc majorem humilitatē secum adveheret, quia quò cer-

te Deus magis cognoscitur & amatur, eò minus coli & amari quàm par est, agnoscutur, ac proinde magis se humiliat, qui magis amat; Unde est illud Cantici Canticorum; *si dederit homo omnem substantiam domus sue pro dilectione, quasi nihil despiciet illam* Sic qui ardentiores sunt in Charitate, ac propterea Seraphim dicti sunt, sunt humiliores & præ humilitate, caput pedesque velant, *ut quod deest affectui,* inquit S. Joannes Chryostomus, *hoc vult obtegant.*

O quam longe sumus ab hoc statu, ait idem Sanctus, si quid forte sanctius fiat, totum hoc exhaurit superbia! Sunt nimirum quam pluri- mi similes illi Statuæ, cujus caput erat ex auro optimo pectus & brachia ex argento, venter & femora ex ære: sed pars quædam pedum fictilis, ubi percussa statua statim corrumpit, & comminuta est. Obruuntur scilicet Dei donis, qui non inde magis humiliantur, ut illa sustineant & ipsi sustententur. *Dejecisti eos dum alleverantur. Quomodo facti sunt in desolationem! subito defecerunt: perierunt propter iniquitatem suam. Quomodo cecidisti de celo Lucifer, qui mane oriebaris? Quomodo obscuratum est aurum, mutatus est color optimus.*

SABBATO.

DE SEXTO HUMILITATIS GRADU, IN VERBO INCARNATO.

Et Verbum Caro factum est, & Habitat in nobis.

Ioan. 1.

VERITAS PRACTICA.

Se anteposit Christo, qui se omnibus non postponit.
RATIO EST. *Quis qui se illi præfert quem Christus sibi præponit, se anteposit Christo. Sed qui se omnibus non postponit, se illi præfert quem Christus sibi præponit.*
Ergo & se anteposit Christo; Quodcum sit intolerandum, plane necesse est nos infra omnes abijcere.

I. PUNCTUM.

STATIM atque sanctissima Virgo verbis Angeli, seu Deo sic ordinanti, ut esset Mater Filij, consentium præbuit, cum **VERBUM CARO FACTUM EST, ET HABITAVIT IN NOBIS.** O admirabile commercium. Contemplare omnia pensulatim. Corpus humanum ex purissima Carne & Sanguine Immaculatæ Virginis formatur